

- 2) Je, osobitne, článok 4 citovanej smernice neplatný a nezlučiteľný s právom spoločenstva, pokiaľ Komisia:
- a) porušila povinnosť náležite odôvodniť v zmysle článku 253 Zmluvy ES; a/alebo
 - b) porušila zásadu legitímnej dôvery; a/alebo
 - c) porušila zásadu proporcionality?
- 3) V každom prípade, bráni správny výklad článku 87 a nasl. Zmluvy ES, článku 14 nariadenia ES č. 659/99⁽²⁾ a všeobecných zásad práva spoločenstva a osobitne tých, ktoré sú uvedené v odôvodnení, uplatneniu článku 1 dekrétu zákona č. 282 z 24. decembra 2002 (ktorý bol zmenený na zákon č. 27 z 21. februára 2003)?

⁽¹⁾ Týkajúca sa schémy štátnej pomoci, ktorý realizovalo Taliansko v prospech bánk

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83 z 27.3.1999, s. 1)

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) zo dňa 24. februára 2004 vo veci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a proti Ministero delle comunicazioni

(Vec C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale, uznesením z 24. februára 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. augusta 2004.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- a) Je, vnútroštátny právny predpis, ktorý ukladá spoločnosti vykonávajúcej činnosť vo verejnom záujme, a ktorá v minulosti pre vlastnú potrebu a na základe spoplatnenej koncesie, vytvorila telekomunikačnú sieť, aby založila oddelenú spoločnosť na výkon všetkých činností v sektore telekomunikácii a stanovuje, že táto oddelená spoločnosť taktiež oprávnená na výkon činnosti vo verejnom záujme musí počas prechodného obdobia poskytnúť dodatočný poplatok týkajúci sa telekomunikačnej siete v prospech materskej

spoločnosti, v súlade so zásadami na ktorých je založená smernica 97/13/ES⁽¹⁾?

- b) Je vnútroštátny právny predpis, ktorý (zatiaľ prechodne) stanovuje druhý dodatočný poplatok, určený za činnosť vykonávanú v prospech materskej spoločnosti, primeraný výške, ktorú uhrádzala materská spoločnosť za právnej úpravy počas ktorej platilo výhradné právo, úpravy charakterizovanej rozdielom medzi koncesiou na telekomunikačný systém určený na verejnoprávne používanie a koncesiou na telekomunikačný systém určenou na súkromné používanie, v súlade s právnym poriadkom Spoločenstva a s výkladom rozsudku šiestej komory Súdneho dvora z 18. septembra 2003?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997, ktorou sa upravuje spoločný rámec pre všeobecné a individuálne povolenia v oblasti telekomunikačných služieb (Ú. v. L 177, s. 15).

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza zo dňa 27. mája 2004 vo veci Carbotermo s.p.a. a Comune di Busto Arsizio proti AGESP s.p.a.

(Vec C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza (Taliansko) uznesením z 27. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Carbotermo s.p.a. a Comune di Busto Arsizio proti AGESP s.p.a., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. augusta 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Je priame zadanie objednávky dodávok palív a tepla pre vykurovacie zariadenia budovy, ktorej vlastníkom alebo správcom je obec, jeho správu, vedenie, a údržba (s prevahou dodávok) akciovej spoločnosti, ktorej imanie patrí v súčasnosti štátu, ktorú úplne vlastní iná akciová spoločnosť, v ktorej obec je väčšinovým akcionárom (na 99,98 %), čiže spoločnosti (AGESP), ktorá nepatrí priamo územno-správnej jednotke, ale inej spoločnosti (AGESP Holding), ktorej imanie vo výške 99,98 % momentálne vlastní verejná správa, v súlade so smernicou 93/36/EHS⁽¹⁾?

2) K posúdeniu podmienky zo strany podniku, ktorému sú priamo zverené dodávky, podľa ktorej podstatnú časť činnosti musí vykonávať v prospech územno-správnej jednotky, ktorá ho kontroluje, treba použiť článok 13 smernice 93/38 EHS^(?) a možno považovať túto podmienku za splnenú, ak uvedený podnik realizuje prevažnú časť obratu s kontrolujúcou územno-správnu jednotkou alebo alternatívne na území tejto správnej jednotky?

(¹) Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 1

(²) Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 84

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Supreme Court (Írsko) zo dňa 27. júla 2004 vo veci Eurofoods IFSC Ltd a vo veci Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (úradný likvidátor), Director of Corporate Enforcement a držiteľom certifikátov a poukážok, týkajúcej sa Companies Acts 1963 to 2003 (zákonov o spoločnostiach od r. 1963 do r. 2003)

(Vec C-341/04)

(2004/C 251/13)

Supreme Court (Írsko) uznesením z 27. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Eurofoods IFSC Ltd a vo veci Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (úradný likvidátor), Director of Corporate Enforcement a držiteľom certifikátov a poukážok, týkajúcej sa Companies Acts 1963 to 2003 (zákonov o spoločnostiach od r. 1963 do r. 2003), ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. augusta 2004.

Supreme Court (Írsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1) V prípade, ak je príslušnému súdu v Írsku predložený návrh na likvidáciu platobne neschopnej spoločnosti a tento súd vydá uznesenie, ktorým odloží rozhodnutie o vydaní uznesenia o likvidácii, vymenuje dočasného likvidátora s oprávnením prevziať majetok spoločnosti, spravovať jej záležitosti, otvoriť jej bankový účet a ustanoviť právneho zástupcu, a to všetko s právnym účinkom zbavenia riaditeľov spoločnosti práva konať v jej mene, je možné toto uznesenie v spojitosti s predložením uvedeného návrhu považovať za rozhodnutie, ktorým sa začína konkurzné konanie na účely článku 16, vykladaného v spojitosti s článkami 1 a 2, nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000⁽¹⁾?

2) Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, je možné predloženie návrhu na nútenú likvidáciu spoločnosti súdom na High Court v Írsku považovať za začatie konkurzného konania na účely uvedeného nariadenia na základe toho, že írsky právny úprav (článok 220 odsek 2 Companies Act, 1963 [Zákon o spoločnostiach, 1963]) považuje likvidáciu spoločnosti za začatú v deň predloženia návrhu?

3) Má článok 3 uvedeného nariadenia v spojitosti s článkom 16 ten účinok, že súd v inom členskom štáte ako štát, kde sa nachádza sídlo spoločnosti alebo ako štát, kde spoločnosť pravidelne spravuje svoje záležitosti spôsobom zistiteľným tretími osobami, na ktorom však bolo konkurzné konanie začaté ako prvé, je príslušný začať hlavné konkurzné konanie?

4) V prípade, ak

(a) sídla materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti sa nachádzajú v dvoch rôznych členských štátoch,

(b) dcérska spoločnosť spravuje pravidelne svoje záležitosti spôsobom zistiteľným tretími osobami v členskom štáte, kde sa nachádza jej sídlo a

(c) materská spoločnosť má vzhľadom na vlastníctvo akcií a oprávnenie menovať členov predstavenstva postavenie ovládajúcej osoby a aj v skutočnosti vykonáva kontrolu nad dcérskou spoločnosťou,

sú pri určení „centra hlavných záujmov“ rozhodujúce faktory uvedené vyššie v bode (b) alebo naopak tie, ktoré sú uvedené vyššie v bode (c)?

5) V prípade, ak je zjavne v rozpore s verejným poriadkom členského štátu povolenie právnych účinkov súdneho alebo správneho rozhodnutia vo vzťahu k osobám alebo orgánom, ktorých práva na spravodlivý proces a na spravodlivé prejednanie veci boli porušené vydaním takeého rozhodnutia, je tento členský štát povinný v zmysle článku 17 uvedeného nariadenia uznať rozhodnutie súdov iného členského štátu s cieľom začať konkurzné konanie voči spoločnosti v situácii, keď súd prvého členského štátu došiel k záveru, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s uvedenými zásadami a, najmä, keď žalobca v druhom členskom štáte odmietol, napriek žiadosti a v rozpore s uznesením súdu druhého členského štátu, poskytnúť dočasnému likvidátorovi spoločnosti, ktorý bol riadne vymenovaný v súlade s právom prvého členského štátu, kópie zásadných dokumentov tvoriacich základ žaloby?

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. EŠ L 160, 30.6.2000, s. 1)